

Lappilaiset kylät ry, kylätoimintapäivät 21.10.2012

TOIMINTARYHMÄN TERVEHDYS

Tuon teille Lapin kylätoimintaväki toimintaryhmän tervehdyksen. Kuten varmaan eilisessä puheenvuoroissa tuli esille, olen tämän alueen - johon kuuluu Pello, Ylitornio ja Tornio - eli Outokaira tuottamhan ry:n toiminnanjohtaja. Outokairan alueella toimintaryhmätyö eli Leadertyö alkoi jo vuonna 1996. Olemme siis melkoisia uranuurtajia mutta emme kuitenkaan ole urautuneet – siitä uskallan olla aivan varma.

Kolme erilaista ohjelmakautta, kolme eri aluetta ja kolme erilaista toimintatapaa. Eli emme ole urautuneet.

Olemme ilolla katsoneet tätä uutta Lappilaiset kylät ry:n kylätoimintamallia, jossa on mukana kyläihmisten lisäksi myös kuntien ja yhteistyökumppaneiden, kuten leader-ryhmien edustus. Erilaisten taustojen omaavien ihmisten osaaminen on yhteensä enemmän kuin vain osallistujien lukumäärä. Olemme useimmat myös kyläläisiä – kuten itsekin asun seitsemän savun kylässä, toki siinä taitaa olla mukana pari aktiivista mökkiläistäkin. Toisaalta olen osakkaana kylässä, jolla on pituutta liki 30 kilometriä ja oikeasti se taitaa muodostua seitsemästä eri pikkukylästä. Silti koemme olevamme yhtä kylää. Ja koemme olevamme yhtä myös naapurikylien – Orajärven ja Kolarin puolen Kallioniemen ja Väylänpään kanssa – unohtamatta Ruotsin puolen kyliä, joiden kaikkien tahojen kanssa tehdään monenlaisia yhteisiä juttuja. Yhteistyö tuo vahvuutta ja voimaa.

Miksi sitten kertoilen omasta kylästä? Viimeisimpään kyläkirjeeseen laitoimme Outokaira tuottamhan ry:ltä ilmoituksen, jossa luki: Outokaira tuottamhan ry, kylien paras kehittämiskumppani.

Nämä sanat kertovat paljon. Oikeastaan paljon enemmän kuin arvaakaan. Kehittämiskumppani uskallamme sanoa olevamme sen vuoksi, että Outokaira tekee hyvää, joustavaa ja tuloksellista yhteistyötä alueensa kylien kanssa. Paras kehittämiskumppani voimme sanoa olevamme sen vuoksi, että meillä Leader-ryhmillä on paikalliseen kehittämiseen varattuna rahaa, jota alueen asukkaat saavat käyttöönsä. Sitä rahaa ei tule mistään muualta omalle alueellemme. Siitä tulee olla ylpeitä.

Kehittämiskumppani olemme myös siksi, että haluamme ja teemme asioita yhdessä kyläläisten kanssa. Olemme myös tulkkeja – ja tulkithan ovat aina tuiki tarpeellisia – hankeslangin ja kyläläisten välillä. Me osataan siis puhua ”elykieltä” ja ”ämämämkieltä” (MMM= maa- ja

metsätalousministeriö) ja kaikkea siltä väliltä. Toki me osaamme useimmiten puhua myös sitä kieltä, jota me tavalliset kyläasiantuntijat – eli siis me ja te kyläläiset – puhumme. Sanon siksi useimmiten, sillä joskus huomaa itsekkin puhuvansa sitä munkkilatinaa, vaikka pitäisi puhua normikieltä.

Me Leader-ryhmät tuomme aiemmin ylhäältä annetun käskytyksen alas ruohonjuuritasolle kaikkien kyläläisten käyttöön. Olemme apuna väentämässä hankesuunnitelmia ja budjetteja, neuvomassa plankettien täyttämistä ja kannustamassa hakemaan ja toteuttamaan hankkeita.

Yhteistyökumppani olemme siinä, että kudomme yhteen asioita ja ihmisiä. Eilen tuli esille se, että kylätoimikunta ei voi hakea rahoituksia kun ei ole järjestäytynyt ry:ksi. Vastaavissa tilanteissa mietimme kaverina, miten ongelmaan löytyisi ratkaisu: Onko kylä riittävän vahva perustamaan oman yhdistyksen vai olisiko kylässä tai lähiympäristössä taho, jonka tavoitteet olisivat samanlaiset. Perinteisiä ns. kyläyhdistyksen tehtäviähän voi hoitaa joku muukin organisaatio, jos vain niin kylässä sovitaan.

Eilisestä Orajärven esimerkistähän me muistamme, että kaksi organisaatiotahan yhdistettiin. Ratkaisuja varmaan löytyy, kunhan löytyy se kourallinen ihmisiä, jotka haluavat muutosta. Mutta se kourallinen tarvitaan tai enemmän tai vähemmän. Yhtä vähempää ei kuitenkaan kannata olla...

Kehittämiskumppani olemme niin kylien suuntaan kuin myös kuntien ja eri toimijoiden välillä. Monesti tunnen, että olen tässä työssä sellainen kutoja, joka kutoo erivärisiä lankoja yhteen. Käytänkin monesti sanontaa, että kehräämme jostain ideasta hankkeita. Nyt kehruun alla on kansainvälisyys ja matkailu siten, että nuoret ovat siinä mukana. Eilen onneksi Maija oli mukana ja sai minut vakuuttuneeksi siitä, että nuorten tarpeiden tunnistaja on nyt löytynyt.

Eilistä ryhmätöistä nostin esiin sen, että niille, jotka jotain tekee, löytyy kyllä vastustajia. Mutta loppupeleissä kaikki ovat yhteisessä rintamassa. Liian tyytyväiseen hykerrykseen ei kannata tuudittautua. Ensin räiskähdellään ja sitten tehdään töitä samaan suuntaan. Näitä hommia ei kukaan tee yksin! Kaikkeen tarvitaan kumppaneita, niitä parhaita kehittämiskumppaneita ja sitten myös muita! Oikein hyvää kehittämistyötä itse kullekin.

Anne Anttila
toiminnanjohtaja